

EMBARGO:

Deze masterproefschrift staat onder embargo tot 25-10-2015

Mobile Deep Visual Detec- tion and Recognition

Ondertitel (facultatief)

Thijs VERCAMMEN

Promotor(en): Prof. dr. ir. Toon Goedéme Masterproef ingediend tot het behalen van
de graad van master of Science in de
Co-promotor(en): Prof. dr. ir. Floris De Feyter industriële wetenschappen: Elektronica-ICT
ICT

Academiejaar 2021 - 2022

©Copyright KU Leuven

Zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van zowel de promotor(en) als de auteur(s) is overnemen, kopiëren, gebruiken of realiseren van deze uitgave of gedeelten ervan verboden. Voor aanvragen i.v.m. het overnemen en/of gebruik en/of realisatie van gedeelten uit deze publicatie, kan u zich richten tot KU Leuven Technologicampus De Nayer, Jan De Nayerlaan 5, B-2860 Sint-Katelijne-Waver, +32 15 31 69 44 of via e-mail iiw.denayer@kuleuven.be.

Voorafgaande schriftelijke toestemming van de promotor(en) is eveneens vereist voor het aanwenden van de in deze masterproef beschreven (originele) methoden, producten, schakelingen en programma's voor industrieel of commercieel nut en voor de inzending van deze publicatie ter deelname aan wetenschappelijke prijzen of wedstrijden.

Voorwoord

Het voorwoord vul je persoonlijk in met een appreciatie of dankbetuiging aan de mensen die je hebben bijgestaan tijdens het verwezenlijken van je masterproef en je hebben gesteund tijdens je studie.

Samenvatting

De (korte) samenvatting, toegankelijk voor een breed publiek, wordt in het Nederlands geschreven en bevat **maximum 3500 tekens**. Deze samenvatting moet ook verplicht opgeladen worden in KU Lokaal.

Abstract

Het extended abstract of de wetenschappelijke samenvatting wordt in het Engels geschreven en bevat **500 tot 1.500 woorden**. Dit abstract moet **niet** in KU Loket opgeladen worden (vanwege de beperkte beschikbare ruimte daar).

Keywords: Voeg een vijftal keywords in (bv: Latex-template, thesis, ...)

Inhoudsopgave

Voorwoord	iii
Samenvatting	iv
Abstract	v
Inhoud	vii
Figurenlijst	viii
Tabellenlijst	ix
Symbolenlijst	x
Lijst met afkortingen	xi
1 Situering en doelstelling	1
1.1 Situering	1
1.2 Probleemstelling	1
1.3 Doelstellingen	1
2 Herkenning en Detectie Algemeen	3
2.1 Deep learning-gebaseerde herkenningssystemen	3
2.1.1 Herkenning	3
2.1.2 convolutioneel neuraal netwerk (CNN)	4
2.1.3 Trainen van een CNN	5
2.2 Deep learning-gebaseerde detector	6
2.2.1 Two-stage detector	6
2.2.2 One-stage detector	7
3 Herkenning en detectie implementatie op mobiel platform	9

3.1	Implementatie op mobiele platformen	9
3.2	CNN architecturen voor mobiele platformen	10
3.2.1	Mobilenet	10
3.2.2	EfficientNet	10
3.2.3	TinyYOLO	10
3.3	Optimalisaties van neurale netwerken voor mobiele platformen	10
3.3.1	Vermijd fully connected lagen	10
3.3.2	Wijzigen van de Kernel	10
3.3.3	Pooling laag optimalisatie	10
4	Specificaties	11
4.1	Algemene richtlijnen	11
5	Richtlijnen voor formules	12
6	Richtlijnen voor referenties	13
A	Uitleg over de appendices	15

Lijst van figuren

2.1	CNN met 2 convolutie lagen en 2 pooling lagen en een fully-connected layer	4
2.2	Convolutie laag waarbij een filter wordt herleid tot een output feature.	4
2.3	ReLu, waarbij het maximum wordt genomen van 0 en de input waarde.	5
2.4	R-CNN	6
2.5	Faster R-CNN	7
2.6	YOLO waarbij de input is opgedeeld in een $S \times S$ rooster. En waarbij bounding box voorspellingen zijn gedaan.	7
2.7	One-stage detector met VGG net backbone	8

Lijst van tabellen

Lijst van symbolen

Maak een lijst van de gebruikte symbolen. Geef het symbool, naam en eenheid. Gebruik steeds SI-eenheden en gebruik de symbolen en namen zoals deze voorkomen in de hedendaagse literatuur en normen. De symbolen worden alfabetisch gerangschikt in opeenvolgende lijsten: kleine letters, hoofdletters, Griekse kleine letters, Griekse hoofdletters. Onderstaande tabel geeft het format dat kan ingevuld en uitgebreid worden. Wanneer het symbool een eerste maal in de tekst of in een formule wordt gebruikt, moet het symbool verklaard worden. Verwijder deze tekst wanneer je je thesis maakt.

b	Breedte	$[mm]$
A	Oppervlakte van de dwarsdoorsnede	$[mm^2]$
c	Lichtsnelheid	$[m/s]$

Lijst van afkortingen

CNN Rols ReLu

Hoofdstuk 1

Situering en doelstelling

1.1 Situering

Tegenwoordig wordt deep learning steeds meer en meer gebruikt om beeldverwerking problemen op te lossen. Via neurale netwerken kunnen we met meer en betere features werken om de afbeeldingen te analyseren. Maar veel van deze modellen hebben behoorlijk wat rekenkracht en geheugen nodig om te werken. Ook is er steeds meer interesse naar real-time toepassingen waarvan het resultaat zo snel mogelijk beschikbaar moet zijn. Dit wordt moeilijk bij veel hedendaagse systemen waarbij de foto eerst genomen moet worden en vervolgens door een computer geanalyseerd moet worden, omdat hedendaagse systemen veel rekenwerk en geheugen vragen. In deze masterproef wordt er onderzocht of de computer kan weggelaten worden en de afbeelding meteen door het mobiel apparaat geanalyseerd kan worden. Dus er moet onderzocht worden hoe een bestaand model aangepast kan worden om efficiënt te werken op een mobiel apparaat. Hierbij moet vooral rekening gehouden worden met de rekenkracht en geheugen van het mobiele apparaat.

1.2 Probleemstelling

Mobiele apparaten zijn kleine toestellen met beperkt geheugen en beperkte rekenkracht. In deze masterproef wordt er onderzocht hoe het rekenwerk beperkt kan worden zodat het resultaat real-time geleverd kan worden. Er gaat ook onderzocht worden hoe alle data efficiënt kan worden opgeslagen op het toestel.

1.3 Doelstellingen

Het uiteindelijke doel van deze masterproef is er voor zorgen dat een bestaand deep learning model aangepast kan worden zodat dit real-time resultaten kan geven op een mobiel apparaat. Dit gebeurt aan de hand van de volgende stappen:

- grondig begrijpen van een deep learning herkenningssysteem

- grondig begrijpen van een deep learning detectiesysteem
- Onderzoeken welke technieken er gebruikt kunnen worden om bestaande systemen op een mobiel apparaat te implementeren.
- onderzoeken voor optimalisaties voor een herkenningssysteem
- onderzoeken voor optimalisaties voor een detectiesysteem
- gevonden technieken testen en analyseren
- werkend prototype applicatie ontwerpen voor een mobiel apparaat

Hoofdstuk 2

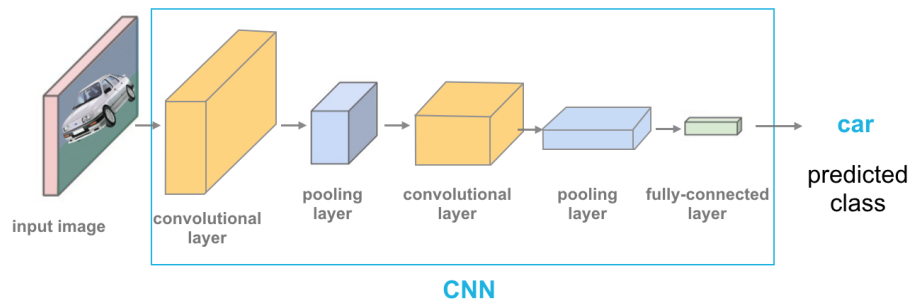
Herkenning en Detectie Algemeen

2.1 Deep learning-gebaseerde herkenningssystemen

Herkenningssystemen voorspellen wat de klasse van een object is in een afbeelding. Dus het herkennen van objecten in digitale afbeeldingen zonder deze te lokaliseren of aan te duiden. Bij herkenningssystemen is er geen of weinig overlap tussen de trainingsafbeeldingen en de inputafbeeldingen. Bijvoorbeeld bij een gezichts herkenningssysteem wordt er een algemeen herkenningssystemen ontworpen dat gezichten herkent, en niet elk individueel gezicht herkent. Voor een herkenningssysteem is er een goed getraind netwerk nodig dat input afbeeldingen omzet in features. Er moet een database zijn met daarin de gegevens van de objecten die men wilt herkennen. Vervolgens hebben is er ook een methode nodig om features van het neurale netwerk te vergelijken met de gegevens in de database om het juiste object te herkennen.

2.1.1 Herkenning

Eens dat er een getraind CNN is kunnen we verdergaan met de effectieve herkenning. Als men bepaald objecten in een afbeelding wil ontdekken gaat men met behulp van het CNN de afbeelding omzetten in een embedding. Embeddings zijn vector representaties die kunnen worden vergeleken in een embedding space, waar gelijkaardige objecten dicht bij elkaar liggen. De embedding van de input afbeelding wordt vergeleken met de embeddings die zich in een gallerij bevinden. De gallerij is een database/verzameling met gekende embeddings/ID's van de objecten die men wilt herkennen. Met behulp van een query kunnen we gelijkaardige objecten uit de gallerij halen om deze te gaan vergelijken in een embedding space. Een query is een embedding van de input waarvan het label niet gekend is. Gelijkaardige embeddings kunnen gezocht worden via de nearest neighbour techniek, waar we naar de klasse van de dichtsbijzijnde buur gaan kijken.

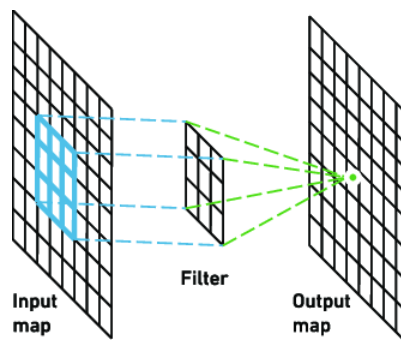

Figuur 2.1: CNN met 2 convolutie lagen en 2 pooling lagen en een fully-connected layer

2.1.2 convolusioneel neuraal netwerk (CNN)

De belangrijkste bouwsteen van een herkenningssysteem is een goed getrainde CNN (figuur 2.1). In tegenstelling tot fully connected netwerken wordt bij een CNN de gewichten gedeeld over verschillende locaties om zo het aantal parameters te verminderen.

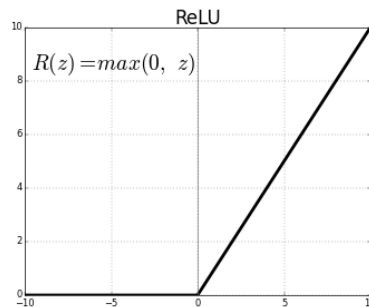
Het belangrijkste deel van een CNN zijn de convolutielagen (figuur 2.2) waarbij men een kernel/filter over de input laat gaan wat als output een feature map genereert. Een kernel bestaat uit set van gewichten die met de input worden vermenigvuldigd, deze kernel wordt over de input afbeelding geschoven. Al de pixels binnen het veld van de kernel worden gereduceerd tot een enkele waarde. CNN leren verschillende features met verschillende kernels in parallel. Waardoor de matrices met feature mappen steeds kleiner worden maar ook dieper worden. Een andere factor van een convolutie laag is de stride, deze waarde geeft aan met hoeveel pixels de kernel telkens moet doorschuiven. Een CNN bestaat uit een opeenvolging van een aantal convolutie lagen die steeds meer high-level features extraheren. Hoe meer convolutielagen een netwerk telt hoe meer features er uit de input worden gehaald, maar hoe trager het netwerk is.

Figuur 2.2: Convolutie laag waarbij een filter wordt herleid tot een output feature.

Elke convolutie laag wordt gevolgd door een niet-lineaire activatie functie, de meest gebruikt functie hiervoor is de rectified linear unit (ReLU) (figuur 2.3). De ReLU wordt vaak gebruikt omdat deze eenvoudig is, kan exact 0 weergeven en ziet er lineair uit. $\text{Max}(0, x)$ is de ReLU bewerking, dus er wordt verdergegaan met 0 of de input waarde. Zonder een niet-lineaire activatie functie kan het CNN herleid worden tot 1 convolutie laag die geen high-level features kan extraheren. Andere

mogelijkheden voor Lineaire activatie functies zijn: Sigmoid en Tangens hyperbolicus maar deze functies vragen meer rekenwerk.

Figuur 2.3: ReLu, waarbij het maximum wordt genomen van 0 en de input waarde.

Een volgende bouwsteen is de pooling laag waarbij het aantal samples in de feature map wordt verlaagt. De meest voorkomende methode is max-pooling waarbij er verder wordt gegaan met de maximum waarde in een bepaalde regio. Het doel van een pooling laag is om het aantal parameters te verminderen en zo ook het rekenwerk te verminderen. Er kan ook gebruik gemaakt worden van average pooling waarbij er verder wordt gegaan met de gemiddelde waarde van een regio. Er is ook minimal pooling waarbij er verder wordt gegaan met de minimum waarde.

Op het einde van elk CNN volgen er meestal 1 of meerdere fully connected lagen. Deze lagen connecteren elke input van één laag met elke activatie eenheid van de volgende laag. Dit zorgt voor meer parameters en meer rekenwerk waardoor deze lagen een vertragende factor vormen. De fully connected lagen gaan niet-lineaire combinaties leren van de features van de convolutie lagen. De fully connected lagen zorgen voor een classificatie op basis van de features van de convolutie lagen.

2.1.3 Trainen van een CNN

Het trainen van een CNN bestaat uit het leveren van veel voorbeelden aan het netwerk. Op basis van het resultaat van deze voorbeelden worden telkens de gewichten van de kernels aangepast, zodat er steeds een beter resultaat wordt geleverd.

De loss functie geeft de error van de voorspelling weer tijdens het trainen van een neurale netwerk. Op basis van de loss functie gaat men via de stochastische gradiënt decent de gewichten van het netwerk bijstellen zodat bij een volgende trainingsinput de loss functie een beter resultaat geeft. Bij de stochastische gradiënt decent wordt er per batch/group trainingsvoorbeelden de gewichten bijgesteld. De gradienten worden berekend door de loss af te leiden naar de gewichten via de ketting regel, en de gewichten worden bijgesteld volgens de tegengestelde gradient.

De learning rate bij het trainen van een CNN beïnvloed de grootte van de stap waarmee de gewichten worden bijgesteld. Hoe kleiner de learning rate hoe langer het trainen van een CNN duurt. Maar als de learning rate te hoog is kan het resultaat een slecht getraind netwerk zijn, omdat de veranderingen op de gewichten te groot is om een beter resultaat te verkrijgen.

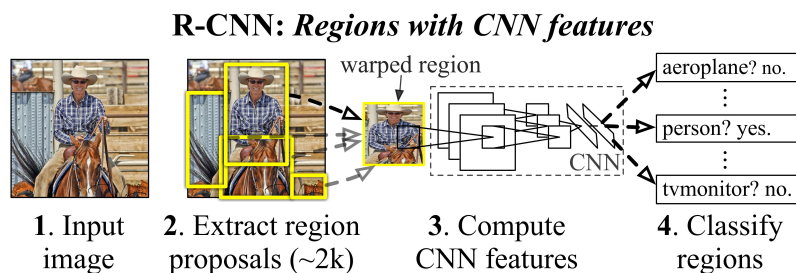
2.2 Deep learning-gebaseerde detector

Object detectie is het lokaliseren en classificeren van objecten in een afbeelding, waarbij de objecten aangeduid worden met een Bounding box. Door gebruik te maken van CNN kunnen er vrij nauwkeurige object detectoren ontworpen worden. Object detectie maakt voornamelijk gebruik van twee methodes: de single-stage detector en de two-stage detector.

2.2.1 Two-stage detector

Zoals de naam zegt bestaat deze methode uit 2 niveaus. het eerste deel worden er Regions of Interest (RoIs) gecreëerd, dit is het filteren van regio's waarbij de kans groot is dat deze een object bevatten. Het tweede deel classificeert en verfijnt de lokalisatie van de RoIs die in het eerste deel gecreëerd werden. Dit gebeurt door elk van de RoIs door een CNN te voeren. Region-based Convolutional Neural Network (R-CNN) is het basis principe van de two-stage detectoren weergegeven in figuur 2.4. Hierbij wordt met een region proposal algoritme regio's uit de afbeelding gefilterd waar de kans groot is dat er objecten op staan. R-CNN bestaat uit 3 stappen:

1. Via een selective search algoritme worden er ongeveer 2000 mogelijke regio's met objecten geselecteerd.
2. Elke mogelijke regio wordt omgezet naar een feature vector via een CNN.
3. Elke regio wordt vervolgens geclassificeerd met een klas-specifieke SVMs.

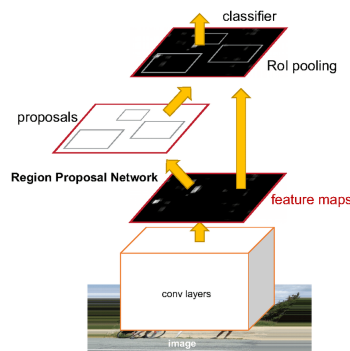
Figuur 2.4: R-CNN

R-CNN is een trage detector vermits elke RoIs door een CNN moet gaan. Deze methode is geëvolueerd tot de veel snellere methode Faster R-CNN (figuur 2.5). Hierbij wordt de afbeelding door een CNN behandeld en vervolgens maakt men gebruik van een Region Proposal Network (RPN). Het RPN gaat zoals bij R-CNN regio's uit de afbeelding filteren waar de kans groot is dat er objecten opstaan. Maar het RPN werkt sneller en levert betere resultaten dan het region proposal algoritme.

Het RPN is een deep fully convolutional network dat per input een set van regio's als output geeft. Elk van deze regio's heeft een objectness score wat een maat is voor het object t.o.v. de achtergrond in de afbeelding. Om een region proposal te genereren wordt het RPN over de feature map

geschoven die gegenereerd is door het voorgaande CNN. Op elke sliding window locatie worden er meerdere regio voorspellingen gedaan. Deze voorspelling wordt gedaan door verschillende anchor boxen in de sliding window te evalueren.

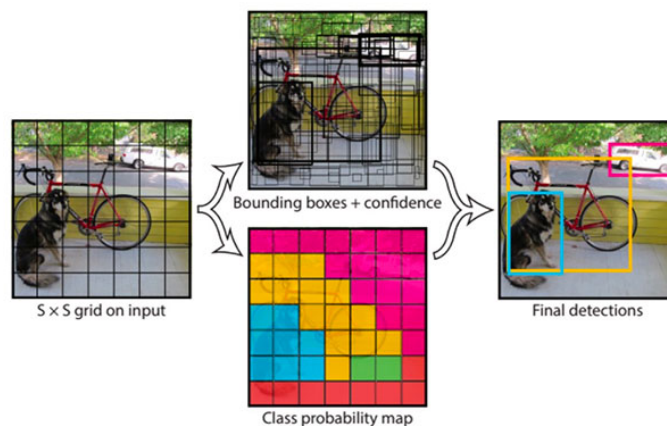
Vervolgens worden Rols omgezet naar een feature vector met vaste lengte door Rol pooling. Elk van deze features gaat door een set van fully-connected lagen die 2 lagen als output heeft. een softmax laag die de klasse voorspelt, en een bounding box regressie laag die de bounding box voorspelt.

Figuur 2.5: Faster R-CNN

2.2.2 One-stage detector

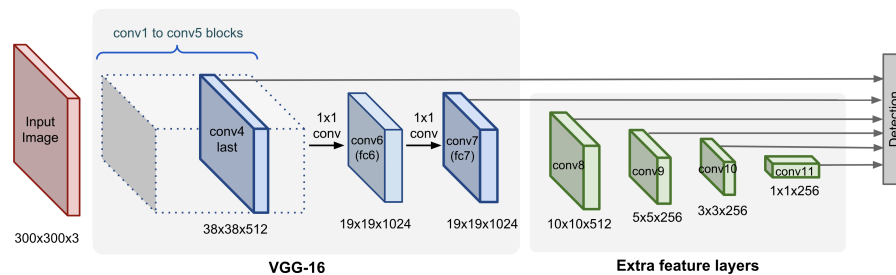
Bij one-stage detectoren gebeurt object detectie in één keer met één neuraal netwerk. Dus er is geen region proposal niveau meer zoals bij de two-stage detector. Deze detector gebruiken minder geheugen en rekenkracht t.o.v. two-stage detectoren. One-stage detectoren zijn sneller dan two-stage detectoren omdat ze alles in één keer doen, maar kunnen wat in nauwkeurigheid verliezen t.o.v. two-stage detectoren. De twee meest gebruikte technieken van one-stage detectie zijn: You Only Look Once (YOLO) en Single Shot Detection (SSD).

Figuur 2.6: YOLO waarbij de input is opgedeeld in een $S \times S$ rooster. En waarbij bounding box voorspellingen zijn gedaan.

YOLO verdeelt de afbeelding in een $S \times S$ rooster (figuur 2.6). De cel waarin het middelpunt van het object valt is verantwoordelijk voor de object detectie. Elke cel voorspelt K aantal bounding boxes en een score die aangeeft hoe zeker het model is dat een bepaalde bounding box een object bevat. deze score wordt bepaalt met de Intersection Of Union (IOU) tussen de voorspelde box en de ground truth box. Vervolgens is er nog een methode nodig voor de overbodige bounding boxes te verwijderen. Een eerste mogelijkheid is door enkel bounding boxes te tekenen waarvan de voorspelling boven een treshold ligt. Een andere methode is non-maxima supression deze methode zorgt ervoor dat elk object maar één bounding box heeft. Deze techniek houdt enkel de bounding box over met de beste voorspelling en onderdrukt de rest van de bounding boxes.

SSD is een one-stage detector (figuur 2.7) waarbij een afbeelding door verschillende convolutie-lagen gaat, wat als resultaat feature mappen op verschillende schalen oplevert. Op elke locatie van deze feature mappen van verschillende schalen wordt een vaste set van bounding boxes geëvalueerd. Voor elk van deze boxes wordt de zekerheid dat het een object bevat voorspelt. Op het einde wordt non maximum suppression gebruikt om de finale voorspelling te maken. Het netwerk van een SSD bestaat uit een basis netwerk dat gevormd wordt door een standaard classificatie netwerk zonder de fully-connected lagen. Vervolgens worden er extra convolutie lagen toegevoegd, wat het model toelaat om voorspellingen te doen op verschillende schalen.

Figuur 2.7: One-stage detector met VGG net backbone

Hoofdstuk 3

Herkenning en detectie implementatie op mobiel platform

Dit hoofdstuk zal gaan over het implementeren van deep learning herkeningssystemen en detectie-systemen op een mobiel platform. Hierbij zal het trainen van het CNN model nog steeds gebeuren op een computer. Bij het uitvoeren van een neurale netwerk op een mobiel apparaat zal moet men rekening houden met de volgende zaken: gelimiteerde rekenkracht, met de batterij en beschikbaar geheugen. In dit hoofdstuk zullen we een aantal state-of-the-art CNN architecturen voor mobiele platformen bespreken.

3.1 Implementatie op mobiele platformen

Voor de implementatie van neurale netwerken op een mobiel platform kan er gebruik gemaakt worden van een framework. Deze frameworken zijn een set van tools die de programmeur helpen om een machine learning model te implementeren op een mobiel toestel. De twee meest gebruikte frameworks voor mobiele implementaties zijn: TensorflowLite en Pytorch mobiel.

Tensorflow is ontworpen door Google en is een open source library voor machine learning implementaties. Door de introductie van de Keras API is Tensorflow gebruiksvriendelijk geworden. Zo heeft Tensorflow een gebruiksvriendelijk API voor eenvoudige projecten en meer uitgebreide tools voor complexe projecten. Zo is het met Tensorflow mogelijk om overzichtelijke en elegante code te schrijven. Door gebruik te maken van TensorBoard kan data op een flexibele manier gevisualiseerd worden. Tensorflow biedt ook betere ondersteuning op gebied van deployment van een productie model.

Pytorch is ontworpen door facebook en wordt zoals Tensorflow ook gebruikt voor machine learning implementaties. Dit is een python gebaseerd framework dat focust op flexibiliteit, maar deze extra flexibiliteit zorgt voor meer lijnen code. Door zijn flexibiliteit is het gemakkelijk om nieuwe functionaliteiten toe te voegen door bestaande code aan te passen of nieuwe code toe te voegen. Pytorch maakt gebruik van externe tools zoals TensorBoard om data te visualiseren.

3.2 CNN architecturen voor mobiele platformen

3.2.1 Mobilenet

3.2.2 EfficientNet

3.2.3 TinyYOLO

3.3 Optimalisaties van neurale netwerken voor mobiele platformen

In deze paragraaf wordt er onderzocht welke optimalisaties er kunnen worden toegepast om de accuraatheid, snelheid en gebruikt geheugen te verbeteren. Maar het optimaliseren van een bepaalde factor zal vaak negatieve gevolgen hebben voor een andere factor, dit zal meestal de accuraatheid zijn. Dus er zal een goede balans gevonden moeten worden tussen de optimalisatie en de negatieve gevolgen op de andere factoren.

3.3.1 Vermijd fully connected lagen

Fully connected lagen zijn een basis component van neurale netwerken. Maar fully connected lagen genereren veel parameters, dus gebruiken ook veel geheugen. Ook voeren fully connected lagen veel berekening uit waardoor zij ook een vertragende factor zijn. Dus voor mobiele implementaties is het beter om geen of weinig fully connected lagen te gebruiken.

3.3.2 Wijzigen van de Kernel

Door met meer kernels te werken kan men meer informatie uit de data halen, maar dan worden er ook meer feature mappen gegenereerd. Deze feature mappen beschikken over veel informatie maar nemen meer geheugen in beslag. Een groter aantal feature maps is meer data dus ook meer berekeningen en meer berekeningen maakt het systeem trager. Dus door het aantal kernels te verminderen worden er ook minder feature maps gegenereert. Dit zorgt voor een snelheids winst en meer vrij geheugen, maar er is dan wel een verlies aan informatie.

De grootte van de kernel kan ook worden aangepast zo kan men i.p.v. een 3x3 kernel met een 2x2 kernel werken. Door de kernelgrootte te verkleinen moeten er minder berekeningen worden uitgevoerd wat zorgt voor een snelheidswinst en meer vrij geheugen. Maar de door de kernelgrootte te verkleinen is er terug een verlies aan informatie.

3.3.3 Pooling laag optimalisatie

Hoofdstuk 4

Specificaties

4.1 Algemene richtlijnen

Hoofdstuk 5

Richtlijnen voor formules

Hoofdstuk 6

Richtlijnen voor referenties

Bibliografie

Bijlage A

Uitleg over de appendices

Bijlagen worden bij voorkeur enkel elektronisch ter beschikking gesteld. Indien essentieel kunnen in overleg met de promotor bijlagen in de scriptie opgenomen worden of als apart boekdeel voorzien worden.

Er wordt wel steeds een lijst met vermelding van alle bijlagen opgenomen in de scriptie. Bijlagen worden genummerd met een drukletter A, B, C,...

Voorbeelden van bijlagen:

Bijlage A: Detailtekeningen van de proefopstelling

Bijlage B: Meetgegevens (op USB)

FACULTEIT INDUSTRIËLE INGENIEURSWETENSCHAPPEN
CAMPUS DE NAYER SINT-KATELIJNE-WAVER
J. De Nayerlaan 5
2860 SINT-KATELIJNE-WAVER, België
tel. + 32 15 31 69 44
iiw.denayer@kuleuven.be
www.iw.kuleuven.be

